

Měla jsem holubka a *Furiant*. Premiéru *Suity* měla v Londýně řídit sama autorka, k tomu však nakonec nedošlo a první provedení se uskutečnilo v brněnském rozhlase 16. dubna 1939 za řízení Břetislava Bakaly, pozdějšího vůbec prvního šéfdirigenta brněnských filharmoniků.

Sára Medková vystudovala hru na klavír a skladbu a své umělecké aktivity rozvíjí v obou oborech, často vystupuje i jako interpretka vlastních skladeb. Sonatu napsala v roce 2012 na objednávku Rubinsteinovy klavírní soutěže v Německu. Od té doby tuto skladbu provedlo několik desítek klavíristů po celém světě.

Skladatelka a klavíristka **Amy Beach** (1867–1944) se do hudební historie zapsala jako první úspěšná americká autorka rozsáhlých děl. Její čtyřvětá **Gaelská symfonie**, vůbec první symfonie zkomponovaná a vydaná americkou skladatelkou, byla premiérována v říjnu 1896 v podání Bostonského symfonického orchestru. Opírala se – podobně jako mnohá hudba amerických autorů 19. století – o vliv Antonína Dvořáka, který působil ve Spojených státech v době své největší slávy a zanechal tam hlubokou stopu. *Gaelská symfonie* čerpá inspiraci ze starých písní anglických, skotských a irských, v nichž Amy Beach spatřovala kulturní dědictví předků Severoameričanů.

Vítězslav Mikeš

Kristýna Drážilová je hudební lektorkou Filharmonie Brno, členkou České Orffovy společnosti, Společnosti pro hudební výchovu ČR a lídrem projektu Hudba do škol, která probíhá ve spolupráci s Českou filharmonií. Absolvovala obory hudební věda a archivnictví na FF MU. Do roku 2018 působila jako hudební dramaturgyně dětských pořadů při Janáčkově filharmonii Ostrava. Od roku 2014 pracuje jako hudební lektorka Filharmonie Brno, kde si plní své dětské hudební sny ☺.

Sára Medková patří k předním českým klavíristkám mladé generace. Vystupovala sólově i s orchestry v mnoha zemích Evropy, v Asii a opakovaně i v USA. Vedle klasicko-romantického repertoáru se zaměřuje zejména na hudbu 20. a 21. století a velkou její láskou je i dílo J. S. Bacha. Úspěšný debut na mezinárodním festivalu New Music Week v Šanghaji 2015 kritika označila jako „umění nejvyšších kvalit“. Jako hudební skladatelka je zároveň i dlouholetou lektorkou projektu *Slyšet jinak*, kde pomáhá dětem s jejich prvními vlastními skladbičkami.

Alena Hron patří mezi nejperspektivnější zástupce nastupující generace českých dirigentů. Od roku 2022 pravidelně spolupracuje s Janáčkovou filharmonií Ostrava, se kterou na jaře téhož roku nahrála kompletní orchestrální dílo Vítězslavy Kaprálové. Působí také v opeře a u pěveckých sborů. Jako skladatelka a dirigentka se podílí na projektech spojujících klasický a populární žánr, jejím největším dílem je písňový kurz *Otče náš* pro smíšený sbor a kapelu. Hraje na housle, klavír a zpívá a tak také představuje svou autorskou tvorbu.

Za podporu a spolupráci děkujeme

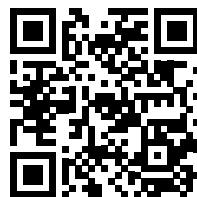

Vánoční abonmá

Nelepší vánoční dárek jsou emoce. A my je pro vás máme. Připravili jsme šest abonentních řad sestavených tak, aby si vybral každý. Milovník hudby starší i novější, posluchač konzervativní i odvážnější. Řady jsou sestaveny ze dvou nebo ze tří koncertů.

Slavnostní – Důvěrná – Jarní – Působivá – Česká – Jazzová

Více na filharmonie-brno.cz/vanoce

Filharmonie Brno, příspěvková organizace

Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801
www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

B | R | N | O | jihomoravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.
Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Jihomoravského kraje a Ministerstva kultury ČR.

68.
koncertní
sezona
2023
2024

Hudba a hudebnice
Rodinné abonmá
2. abonentní koncert
Besední dům
16|12|2023

Filharmonie
Brno Philharmonic

CLARA SCHUMANN

Klavírní koncert a moll op. 7 | 4'

3. věta Finale: Allegro non troppo – Allegro molto

HILDEGARD von BINGEN

Ave, generosa, hymnus na Pannu Marii | 3'

Ensemble Versus

GERMAINE TAILLEFERRE

Petite suite (Malá suita) | 3'

1. Prélude (Preludium)

3. Les filles de la Rochelle (Dívky z La Rochelle)

NADIA BOULANGER

Lux aeterna (Věčné světlo) | 2'

Zuzana Badárová zpěv

GRAŻYNA BACEWICZ

Koncert pro smyčce | 4'

1. věta Allegro

VÍTĚZSLAVA KAPRÁLOVÁ

Suita rustica | 6'

2. věta Lento

SÁRA MEDKOVÁ

Sonata | 3'

Sára Medková klavír

AMY BEACH

Gaelská symfonie e moll op. 32 | 4'

4. věta Allegro di molto

---

moderují **Kristýna Drášilová** a **Sára Medková**

Zuzana Badárová zpěv

Sára Medková klavír

sbor **Ensemble Versus:**

Zuzana Badárová, Magdalena Dostálová, Ivana Píchová

Filharmonie Brno

dirigentka **Alena Hron**

režie **Rudolf Chudoba**

Milí posluchači,

ráda bych vás co nejsrdečněji přivítala na už v pořadí druhém koncertě našeho rodného abonmá, na kterém nás čekají příběhy talentu, vůle, lásky a osudu hudebních skladatelů. Mluvíme-li o klasické hudbě, automaticky nás napadnou jména jako Ludwig, Wolfgang, Leoš nebo Johann Sebastian. Hudební historií ale rezonují také jména jako Clara, Germaine, Nadia nebo Vítězslava. Pojďme se společně zaposlouchat do melodií tak silných, že se dokázaly prosadit i v původně „klučičím“ skladatelském světě.

Zároveň si dovolím využít tento prostor k tomu, abych vám popřála co možná nejlidnější adventní čas a pohádkové Vánoce.

Vaše Kristýna

Clara Schumannová (1819–1896), nejslavnější světová klavíristka 19. století, byla dcerou a začkou uznávaného klavírního učitele Friedricha Wiecka, který ji připravil na dráhu zázračného dítěte. Clara již jako devítiletá veřejně vystupovala, brzy podnikala velká turné. Ve 14 letech se odhodlala ke kompozici **Klavírního koncertu a moll**, který o dva roky později provedla s orchestrem lipského Gewandhausu pod taktovkou Felixe Mendelssohna Bartholdyho. Právě v té době se zamilovala do Wieckova žáka Roberta Schumanna, který lásku opětoval – svou budoucí ženu si ovšem musel vydobýt soudním procesem, neboť Wieck Schumanna (který si úporným studijním úsilím u klavíru trvale ochromil ruku) pokládal za partnera, s nímž nebude mít jeho dcera snadný život. Clara však se Schumannem vytvořila výjimečný pár, který se dokázal vzájemně umělecky inspirovat.

Vizionářka a mystička **Hildegard von Bingen** (1098–1179) byla „renesanční“ osobností. Ve svých pojednáních zasahovala do oblastí duchovního života a teologie, přírodovědy, lékařství, komponovala hudbu, psala hymny. Její hudební tvorba se vymyká dobovému standardu, i proto se dodnes těší velké pozornosti. „Hudbou jsme spojeni s harmonií nebe,“ vyjádřila se. A na jiném místě podotkla: „Rovněž jsem složila a zazpívala písně zároveň s melodiemi ke cti Boha a svatých, ač jsem se nikdy neučila ani noty, ani zpěv.“

Germaine Tailleferre (1892–1983) byla členkou slavné pařížské skladatelské skupiny Les Six (Šestka), z níž se dnes největší pozornosti těší Arthur Honegger, Francis Poulenc a Darius Milhaud. Zbývající tři tvůrci – vedle Tailleferreové to byli Georges Auric a Louis Durey – jsou pohříchu opomíjeni, třebaže i oni jsou autory pozoruhodných skladeb. Jeden z guru této skladatelské skupiny, básník Jean Cocteau, o Germaine Tailleferreové prohlásil, že je to „Marie Laurencinová [malířka spojovaná s pařížským kubismem] pro ucho“.

V roce 1957 Germaine Tailleferre zasedla do programové rady RTF (Francouzského rozhlasu a televize). Traduje se, že v témže roce ji oslovil mladý režisér Louis Malle, aby složila hudbu k jeho celovečer-

nímu filmovému debutu *Ascenseur pour l'échafaud* (Výtah na popravistiště). Náhoda tomu ovšem chtěla, že do studia vstoupil Miles Davis, jemuž Malle ukázal svůj čerstvě sestříhaný snímek. Davis k němu dlouho do noci improvizoval, Malle jeho hru zaznamenával. Výsledek byl natolik výjimečný, že se Malle rozhodl doprovodit svůj film Davisovou hudbou. Je možné, že **Malá suita** pro orchestr Tailleferreové z roku 1957 obsahuje hudební myšlenky, které byly původně určeny pro Malleův film, ráz hudby by tomu odpovídal. Půvabný třívětý cyklus sestává z *Preludia*, *Siciliany*, závěrečná část vychází z melodie námořnické písně *Les filles de La Rochelle* (Dívky z La Rochelle).

Skladatelka a dirigentka **Nadia Boulanger** (1887–1979) proslula zejména jako vlivná pedagožka. Jejími studenty (tvrdí se, že jich měla za život okolo dvanácti set) byli významní skladatelé, dirigenti či sólisté jako Aaron Copland, Quincy Jones, John Eliot Gardiner, Elliott Carter, Daniel Barenboim, Philip Glass, Ástor Piazzolla, Grażyna Bacewicz i Vítězslava Kaprálová. Nadia Boulanger byla hluboce věřící ženou. V písni **Lux aeterna** (Věčné světlo) pro hlas, housle, violoncello, harfu a varhany (1910) zhudebnila antifonu k přijímání, která je součástí mše za zamřelé a jejímž poselstvím je milosrdenství (*Světlo věčné ať jim svítí, Pane: Ať jsou navěky s tvými svatými, neboť jsi dobrý. Pokoj věčný dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí...*).

Grażyna Bacewicz (1909–1969), polská houslistka a skladatelka evropského významu, nebyla mezi svými sourozenci sama, kdo se dokázal uplatnit v umělecké sféře. Její sestra Wanda byla svého času známá literátka, bratr Kiejstut vystupoval jako klavírista a působil jako rektor konzervatoře v Lodži, konečně druhý bratr Vytautas, který se po otci považoval za Litevce (proto také trval na litevské podobě svého příjmení – Bacevičius), se prosadil jako skladatel a klavírista.

V **Koncertu pro smyčce** se jedinečně projevuje schopnost Grażyny Bacewiczové aktualizovat prvky historické hudby a naplnit klasické formy moderním obsahem. Vznikl roku 1948, premiéry se dočkal o dva roky později a stal se nejen skladatelčiným nejhranějším a nejnámějším opusem, ale i jedním z nejvýznamnějších děl polské hudby 20. století.

Životní a tvůrčí dráhu **Vítězslavy Kaprálové** (1915–1940) přetrhla předčasná smrt v pětadvaceti letech. I za tak krátkou dobu ovšem tato brněnská rodačka stačila rozvinout pozoruhodnou uměleckou kariéru (jako první žena řídila Českou filharmonii, dirigovala i orchestr BBC) a vytvořit početné dílo, které vykazuje nebyvalou vyspělost.

Třídílnou **Suitu rusticu** u Vítězslavy Kaprálové objednal v roce 1938 Alfred Kalmus z londýnské pobočky vídeňského hudebního nakladatelství Universal Edition na základě úspěšného provedení *Vojenské symfonie* v Londýně. Kompozice nové skladby skýtala Kaprálové možnost úniku před mrazivou atmosférou, kterou u nás nastolila Mnichovská dohoda. „Přes tu dušičkovou náladu panující po naší republice práce mně tančila od ruky tak, že já doopravdy budu v uvedený čas hotova, ovšem o té dřině nebude žádný vědět,“ napsala skladatelka v jednom z dopisů. Každá ze tří částí suitu zpracovává vždy dvě lidové písně nebo tance; konkrétně ve druhé větě, kterou dnes uslyšíme, to jsou